

[Collet]

Indførelsen af elektroniske købe- eller kreditkort i større målestok herhjemme kan ikke finde sted, hvis forbrugerne ikke ønsker det. Falder tanken ikke i forbrugernes smag, vil de købe kontant eller med check, som de plejer.

Derfor betragter det konservative folkeparti plastkort, altså købe- og kreditkort, som en af de mange muligheder, forbrugerne frit skal kunne vælge imellem, når de skal betale for et eller andet. Til gengæld er det vigtigt for os – og det vil jeg gerne understrege stærkt – at indførelse af købekort i større målestok under ingen omstændigheder må føre til, at antallet af måder, vi kan betale på, bliver mindre.

Det konservative folkeparti vil vende sig imod ethvert forsøg på at indskrænke antallet af betalingsmåder, enten dette måtte ske gennem politiske initiativer eller gennem ændringer i offentligt eller privat fastsatte betalingsbetingelser. Det centrale må være, at antallet af valgmuligheder ikke formindskes. I forbindelse med indførelsen af bl.a. Dankortet er det vigtigt for det konservative folkeparti endnu en gang at understrege, at indførelsen ikke under nogen omstændigheder må føre til, at de betalingsmåder, vi kender i dag, ulovliggøres eller på anden måde forhindres. Og den bedste garanti, forbrugerne kan få imod, at disse købekortsystemer fører til misbrug, er naturligvis, at man kan betale på en anden måde, dvs. at forbrugernes frie valgmuligheder, når de skal betale, opretholdes.

Herudover eksisterer der allerede flere muligheder for at føre kontrol med disse betalingsmåder. Jeg tænker her på, at forbrugerombudsmanden har en ikke ringe adgang til gennem markedsføringsloven at føre kontrol med disse ting, og samtidig findes der jo også i monopolloven muligheder for at føre tilsyn med f.eks. betalings- og hævekort.

Det er klart, at et særlig vigtigt aspekt også i denne forbindelse må være spørgsmålet om mindre virksomheder og småhandelnde. Her finder vi, at det er af stor betydning, at de systemer, som bliver konstrueret og markedsført, ikke på nogen måde forhindrer de mindre virksomheder og de mindre handelnde i at konkurrere på lige fod med de andre, større virksomheder.

Det er klart, at når disse hævekort og kreditkort bliver søsat i større omfang, vil der

sikkert opstå nogle problemer, og i det omfang virkelige problemer kan forudses, må lovgivningen nok tilpasses hertil. Men som det så ofte har vist sig ved ny lovgivning, er det ikke altid muligt at forudse, hvilke problemer der vil opstå. De problemområder, som diskuteres i dag, kan meget vel vise sig at være mindre realistiske, mens de virkelige problemer måske først viser sig, efter at systemet er kommet i gang.

Afslutningsvis vil jeg sige, at det for det konservative folkeparti er vigtigt at understrege to ting. De betalingsmåder, som vi kender i dag, skal opretholdes i fuldt omfang og ikke indskrænkes, det er vigtigt. Og for det andet er det vigtigt, at systemerne udføres sådan, at de ikke belaster mindre virksomheder og handlende unødigt eller afskærer dem fra brug af systemerne.

Sønderby (V):

Efter debatten sidste år her i tinget blev der vedtaget en dagsorden, der pålagde industriministeren og justitsministeren at give folketinget en uddybende redegørelse, når de endelige planer for et Dankort forelå, og samtidig at redegøre for nærmere overvejelser om lovgivningen på købekortområdet.

Jeg vil takke industriministeren for redegørelsen. Den er kommet, efter at et sagkyndigt udvalg, et neutralt forum, har vurderet de økonomiske, juridiske, sociale, forbrugerpolitiske og arbejdsmarkedsmæssige aspekter. Jeg vil gerne her slå fast, at det, vi drøfter i dag, er købekort, altså betalingskort; det er ikke kreditkort.

Ved debatten sidste år sagde venstres ordfører, at vi er tilfredse med, at de danske pengeinstitutter er blevet enige om at samarbejde om gennemførelse af et elektronisk betalingssystem i Danmark, og det vil jeg også gerne fremhæve her. Vi ved godt, at der er både ulemper og fordele ved et sådant system, men det er jo netop det, det nedsatte udvalg har arbejdet med.

Fordele ved det er, at vi nu får mulighed for at gennemføre et system på en overskuelig måde, og at vi måske kan undgå den udvikling af kort, som vi har oplevet de senere år. Vi har således mellem 500.000 og 750.000 kredit- og betalingskort af forskellig art i Danmark, og man kan vel egentlig godt sige, at disse kort er forbeholdt en bestemt